

Некада давно на обали напуштеног острва живео је један пустињак и имао је само нож, шешир и шпорет. Међутим, био је то несвакидашњи пустињак – умео је да изводи магијске ритуале.

Једног дана, пустињак је огладнео, па је
решио да направи сласну воћну тарту.

Ставио је кору да се пече све док није добила златнобраон боју. Слатки мирис ширио се ваздухом. Таман што је хтео да утоли глад, појавио се носорог са великим рогом и похлепног погледа.

У то време носорог није био ни налик оном данас, кожа му је била глатка и затегнута и имала је напред три избочине налик на дугмиће.

Када је пустињак видео носорога, оставио је послатицу и попео се уз најближу палму носећи само шешир. Неваспитани носорог је угледао укусну тарту и упутио се право ка њој.

Носорог је гурнуо шпорет рогом, а воћна торта се скотрљала право у песак. Затим ју је пробоо рогом и у два залогаја смазао. Након што се заситио, отишао је весело млатећи репом.

Када се уверио да нема никога, пустињак је сишао са дрвета. Снуждио се кад је видео да је од послastiце остала тек понека мрвица.

